

sætte en Bestemmelse i den Henseende i Lovforslaget.

Jeg vil dernæst med Hensyn til § 12 sige, at naar vi har været med til at foreslaa, at Paragraffen fik den under Nr. 10 foreslaaede Affattelse, kan jeg dog ikke dele den Begrundelse, som den ærede Ordfører gav af dette Ændringsforslag. Det har ikke været bestemmende for os, at det vil være lettere for de større Besiddere end for de smaa at opfylde Lovens Bestemmelser, naar der angives bestemte Rummaal og i det hele bestemte Fordringer til Boligernes Indretning, thi vi mener — men dette kommer jeg senere til at omtale i Forbindelse med § 13 —, at det, der her er angivet, er et saadant Mindstemaal, at det ogsaa er rigtigt og forsvarligt at kræve et saadant Rummaal hos de mindre Besiddere, naar de overhovedet holder Tyende; men naar vi dog er gaaede med til Forslaget om at give § 12 en ny Affattelse, hvori disse Rummaal ikke findes, og hvor det kun hedder, at Tyendet skal have „en god og sund Bolig“, er det, fordi vi ikke ved en Lovgivning som denne ønsker at gribe for voldsomt ind i bestaaende Forhold. Vi finder det rigtigt og naturligt, at det overlades til Nævnets Afgørelse, om Boligerne i de ældre Bygninger, hvor der ikke foretages Ombygning eller Nybygning, er forsvarlige, opfylder det Krav, der stilles i den nye § 12: en god og sund Bolig o. s. v. Men saa kan jeg ikke undlade at beklage, at et Mindretal under Nr. 15 foreslaar at slette § 13. Jeg maa have Lov til at sige, at denne Paragraf og i det hele Bestræbelsen for at faa tilvejebragt tilfredsstillende Boliger er en af de betydningsfuldeste Sider af denne Lov, og jeg vil opfordre Tingets Medlemmer til at stemme mod Ændringsforslag Nr. 15. Ganske vist hørte jeg den ærede Ordfører sige, at det, der taler for at slette denne Paragraf med dens Angivelse af bestemte Rummaal, er Hensynet til de mindre Jordbrugere, Hensynet til, at det er vanskeligt for dem at skaffe deres Tyende Værelser af tilstrækkelig Størrelse, men det synes jeg dog ikke er nogen virkelig Begrundelse. Det glæder mig derfor, at den ærede Ordfører indrømmer, at der selvfølgelig baade kan og maa stilles større Krav med Hensyn til Boligernes Indretning i Nybygninger end til dem, der allerede er i Brug ved Lovens Ikrafttræden. Men ud fra dette Synspunkt forstaar jeg ikke, at man vil slette § 13. Der kan naturligvis være Enkeltheder i denne Paragraf, som

heller ikke vi er helt tilfredse med, men naar vi desuagtet ikke har stillet noget Ændringsforslag til den, men nøjes med at opfordre Tinget til at stemme for den, er det, fordi vi er gaaet ud fra, at vi derved lettere kunde opnaa at opretholde disse Bestemmelser. Skulde alligevel Ændringsforslag Nr. 15 blive vedtaget, vil jeg anse det for rigtigt at stemme for det af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) stillede Ændringsforslag under Nr. 16, hvorved det Rummaal, der er nævnt i § 13, i hvert Fald opretholdes for de nye Boligers Vedkommende.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18, som jeg for øvrigt skal opfordre til at stemme imod, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det, saa vidt jeg har været i Stand til at se, omskriver hele Lovforslagets § 14, skønt der kun indføres Forandringer i dens første Stykke. Det er naturligvis kun en formel Fejl, men det synes mig ret overflødigt at give et Ændringsforslag en saa vidtrækkende Karakter, naar det for den langt overvejende Dels Vedkommende siger det samme som det, der er udtrykt i Paragraffen, endog med de samme Ord.

Johan Knudsen: Det foreliggende Lovforslag er ligelydende med det Lovforslag, som i Fjor blev fremsat her i Tinget, men som ikke naaede til anden Behandling. Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde jeg det til Genstand for en indgaaende Omtale, og jeg kan derfor i alt væsentligt henholde mig til disse mine Udtalelser.

For mig er der ingen Tvivl om, at en Opgivelse af al Lovgivning for Tyendet vilde føre til Forvirring og Retsusikkerhed paa dette Omraade, og lige saa lidt kan jeg billige den Tanke, der ogsaa er blevet fremsat, at der kun skulde lovgives for det umyndige Tyende. Paa den anden Side indrømmer jeg gerne, at den nugældende Tyendelov er forældet og i mange Henseender trænger til en Revision. I den Skikkelse, som Lovforslaget antagelig faar her i Tinget, vil det yde Tyendet en fuldt tilstrækkelig Betyggelse, uden at Husbondens Interesser gaas for nær, og uden at der indføres Bestemmelser, som kan være besværende for dem. Jeg tror, at Loven i det store Hele vil være tilfredsstillende for begge Parter, og jeg haaber, at Fler-tallet i det høje Landsting vil have den samme Opfattelse.

Ved Loven vil de nuværende Skudsmaalsbøger blive ophævede, og overfor